

DECIZIE nr. V din 26 septembrie 2005

privind aplicarea dispozițiilor [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#) privind organizarea judiciară, modificată și completată prin [Legea nr. 247/2005](#) - Dosarele nr. 9/2005, nr. 15/2005 și nr. 18/2005

EMITENT • ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 123 din 9 februarie 2006](#)

Data intrării în vigoare 09-02-2006

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite în conformitate cu dispozițiile [art. 25 lit. a\) din Legea nr. 304/2004](#) privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la compunerea completului care judecă în primă instanță, la judecătorii, tribunale și curți de apel, infracțiunile prevăzute în [Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea cerințelor prevăzute în [art. 34 din Legea nr. 304/2004](#), republicată, fiind prezenți 78 de judecători din totalul de 107 judecători în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nicoleta Eucarie, care a relevat că, dintre recursurile în interesul legii, pe rol la acest termen, cele declarate în dosarele nr. 9/2005 și nr. 15/2005 au legătură indisolubilă cu recursul în interesul legii declarat în Dosarul nr. 18/2005, având ca obiect reglementarea de bază asupra căreia instanțele s-au pronunțat în mod diferit. Conchizând în legătură cu acest aspect, procurorul a solicitat să se dispună reunirea celor trei cauze privind recursuri declarate în interesul legii.

Secțiile Unite, constatând că, într-adevăr, există legătură indisolubilă între chestiunile de drept cu privire la care se susține, prin cele trei recursuri în interesul legii, că au primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești, în temeiul art. 721, cu referire la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispun reunirea acestor cauze.

În continuare, având cuvântul, procurorul a pus concluzii pentru admiterea recursului în interesul legii, cu privire la toate cele trei aspecte evidențiate în dosarele reunite, în sensul de a se stabili că infracțiunile prevăzute în [Legea nr. 78/2000](#), precum și cauzele derivate din cele la care se referă această lege se judecă în primă instanță, la judecătorii, tribunale și curți de apel, de complete formate dintr-un singur judecător, iar în cazul infracțiunilor de corupție săvârșite de alte persoane decât cele menționate în [Legea nr. 78/2000](#), completele de judecată se constituie potrivit dispozițiilor cu caracter general cuprinse în [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#), modificată și completată.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii de față, constată următoarele:

I. În aplicarea dispozițiilor [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#) privind organizarea judiciară, modificată și completată prin [Legea nr. 247/2005](#) (devenit art. 54 în urma republicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005), instanțele judecătorești s-au pronunțat în mod diferit cu privire la compunerea completului care judecă în primă instanță, la judecătorii, tribunale și curți de apel, infracțiunile prevăzute în [Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Astfel, unele instanțe au considerat că dispozițiile [art. 29 din Legea nr. 78/2000](#), în conținutul ce li s-a dat prin [art. I pct. 23 din Legea nr. 161/2003](#), conform căreia "pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate", iar "la judecătorii, tribunale și curțile de apel, completele specializate sunt formate din 2 judecători", au rămas aplicabile și după modificarea adusă dispozițiilor [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#), referitoare la compunerea completului de judecată, prin [art. I pct. 27 din titlul XVI al Legii nr. 247/2005](#).

S-a motivat că dispozițiile [art. 29 din Legea nr. 78/2000](#), referitoare la formarea completului specializat, pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în această lege, fiind cuprinse într-o lege specială care derogă de la reglementarea cu caracter general, sunt aplicabile și după intrarea în vigoare a modificărilor aduse [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#) prin [Legea nr. 247/2005](#).

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că, pentru judecarea infracțiunilor de corupție prevăzute în [Legea nr. 78/2000](#), completele de la judecătorii, tribunale și curți de apel trebuie să fie formate dintr-un singur judecător, conform reglementării date prin [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#), astfel cum a fost modificat prin [art. I pct. 27 din titlul XVI al Legii nr. 247/2005](#). În acest sens au fost invocate prevederile art. XIII din titlul XVI al acestei din urmă legi, potrivit căreia "la data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziție contrară se abrogă".

Aceste din urmă instanțe au interpretat corect dispozițiile legii.

Într-adevăr, prin [art. 29 din Legea nr. 78/2000](#), astfel cum a fost modificat prin [art. I pct. 23 din Legea nr. 161/2003](#), s-a statuat la alin. (1) că "pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie

complete specializate", iar la alin. (2), că "la judecătorii, tribunale și curțile de apel, completele specializate sunt formate din 2 judecători".

Ulterior, ca urmare a modificării ce i s-a adus prin [art. I pct. 27 din titlul XVI al Legii nr. 247/2005](#), articolului 57 din [Legea nr. 304/2004](#) privind organizarea judiciară i s-a dat un nou cuprins, în cadrul căruia la alin. 1 s-a prevăzut: "cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătoriei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale."

Dispoziției cu caracter imperativ din [Legea nr. 304/2004](#) privind organizarea judiciară nu i se poate opune interpretarea bazată pe invocarea caracterului derogatoriu al reglementării cuprinse în [art. 29 alin. \(2\) din Legea nr. 78/2000](#), în sprijinul căreia se face referire la caracterul special al ultimei legi, câtă vreme chestiunea respectivă a fost soluționată în mod neechivoc de legiuitor.

Sub acest aspect, este de observat că prin [art. XIII din titlul XVI al Legii nr. 247/2005](#) se prevede că "la data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziție contrară se abrogă".

Or, cât timp din această dispoziție imperativă rezultă neîndoiebnica voință a legiuitorului ca, prin actele normative privind reforma justiției, să se unifice modalitatea de formare a completelor de judecată în toate cazurile unde este posibil, precum și abrogarea expresă, în scopul arătat, a dispozițiilor contrare din alte legi, se constată că prevederea [art. 29 alin. \(2\) din Legea nr. 78/2000](#), referitoare la formarea completelor de judecată, nu mai are aplicare.

Așa fiind, în raport cu abrogarea, prin [art. XIII din titlul XVI al Legii nr. 247/2005](#), a dispozițiilor [art. 29 alin. \(2\) din Legea nr. 78/2000](#), privind formarea completelor de judecată, se impune a se stabili că infracțiunile prevăzute în această lege se judecă în primă instanță, la judecătorii, tribunale și curțile de apel, de complete formate dintr-un judecător.

II. Tot astfel, reglementarea cuprinsă în [art. 57 alin. \(1\) din Legea nr. 304/2004](#), potrivit căreia cauzele de competența în primă instanță a judecătoriei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția celor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale, este aplicabilă și în cazul oricăror situații derivate din cele prevăzute în această lege, cum sunt cele referitoare la arestarea preventivă și la prelungirea duratei acesteia în cursul urmăririi penale.

Este de reținut, sub aspectul menționat, că aplicabilitatea cu caracter general a dispozițiilor [art. 57 alin. \(1\) din Legea nr. 304/2004](#), în conținutul ce li s-a dat prin [Legea nr. 247/2005](#), nu poate fi limitată doar la faza judecării, deoarece nici una dintre dispozițiile specifice prin care este reglementată procedura arestării și a prelungirii acesteia în cursul urmăririi penale, cum sunt cele cuprinse în art. 149¹ și 159 din Codul de procedură penală, nu conține prevederi contrare. Dimpotrivă, prin art. 149¹ alin. 4 din Codul de procedură penală, în conținutul ce i s-a dat prin [art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2003](#), se prevede că "propunerea de arestare preventivă se soluționează în camera de consiliu de un singur judecător, indiferent de natura infracțiunii", aducându-se astfel o precizare semnificativă, în plus, la reglementarea corespunzătoare anterioară, prevăzută la alin. 6 al aceluiași articol, în care se menționa doar că "propunerea de arestare preventivă se soluționează în camera de consiliu de un singur judecător".

Rezultă deci că se impune a se stabili că și orice alte cauze derivate din cele prevăzute în [Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție se judecă în primă instanță, la judecătorii, tribunale și curțile de apel, tot de complete formate dintr-un singur judecător.

III. În fine, în practica judiciară s-au pronunțat soluții diferite și în legătură cu numărul de judecători din care trebuie să fie format completul, la judecătorii, tribunale și curțile de apel, în cazul când acestea judecă în primă instanță infracțiuni de corupție săvârșite de alte persoane decât cele la care se referă [art. 1 din Legea nr. 78/2000](#).

Astfel, în timp ce unele instanțe s-au pronunțat în sensul că, în cazul judecării în primă instanță de infracțiuni de corupție comise de alte persoane decât cele prevăzute în [art. 1 din Legea nr. 78/2000](#), completele trebuie formate din 2 judecători, potrivit art. 29 alin. (2) din această lege, alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că nici în asemenea situații nu există temeiuri care să justifice formarea completului cu mai mult de un judecător.

Ultimele instanțe au procedat corect.

Pe lângă caracterul limitativ de aplicare a prevederilor [Legii nr. 78/2000](#), care exclude incidența ei în cazul altor persoane decât cele la care se referă art. 1, este de reținut că, așa cum s-a subliniat în considerentele prevăzute la pct. I, în legătură cu interpretarea ce trebuie dată dispozițiilor referitoare la competența instanțelor judecătorești, instituite prin [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#), modificată și completată prin [Legea nr. 247/2005](#) (devenit art. 54 în urma republicării), acest text de lege este aplicabil și în cazul în care actul de sesizare a instanței privește infracțiuni de corupție.

Sub acest aspect, prevederea cuprinsă în [art. XIII din titlul XVI al Legii nr. 247/2005](#) că "la data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziție contrară se abrogă" impune concluzia că, prin acest act normativ privind reforma justiției, s-a instituit un singur criteriu de formare a completelor de judecată în primă instanță, la judecătorii, tribunale și curțile de apel, abrogându-se astfel dispoziția contrară înscrisă în [art. 29 alin. \(2\) din Legea nr. 78/2000](#).

Așa fiind, în raport cu dispozițiile legale menționate, prevederea cuprinsă în [art. 29 alin. \(2\) din Legea nr. 78/2000](#), referitoare la formarea completului de judecată în primă instanță, în cazul infracțiunilor de corupție, nu este aplicabilă nici dacă asemenea fapte au fost comise de alte persoane decât cele vizate limitativ prin această lege.

Rezultă deci că în toate situațiile menționate privind infracțiuni de corupție completul de judecată în primă instanță, la judecătorii, tribunale și curțile de apel, se formează cu un singur judecător, nerespectarea dispozițiilor referitoare la această compunere a instanței atrăgând nulitatea hotărârii conform prevederilor art. 197 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.

În consecință, în temeiul dispozițiilor [art. 25 lit. a\) din Legea nr. 304/2004](#) privind organizarea judiciară și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili, în aplicarea [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#) privind organizarea judiciară, modificată și completată prin [Legea nr. 247/2005](#), că infracțiunile prevăzute în [Legea nr. 78/2000](#), ca și orice alte cauze derivate din cele prevăzute în această lege se judecă în primă instanță, la judecătorii, tribunale și curțile de apel, de complete formate dintr-un singur judecător, iar în cazul infracțiunilor de corupție săvârșite de alte persoane decât cele la care se referă [art. 1 din Legea nr. 78/2000](#), completele de judecată se constituie tot potrivit dispozițiilor cu caracter general cuprinse în [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#), modificată și completată (devenit art. 54 în urma republicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005).

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În aplicarea dispozițiilor [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#) privind organizarea judiciară, modificată și completată prin [Legea nr. 247/2005](#), stabilesc:

1. Infracțiunile prevăzute în [Legea nr. 78/2000](#) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și orice alte cauze derivate din cele prevăzute în această lege se judecă în primă instanță, la judecătorii, tribunale și curțile de apel, de complete formate dintr-un singur judecător.
2. În cazul infracțiunilor de corupție săvârșite de alte persoane decât cele menționate în [Legea nr. 78/2000](#), completele de judecată se constituie potrivit dispozițiilor cu caracter general cuprinse în [art. 57 din Legea nr. 304/2004](#), modificată și completată prin [Legea nr. 247/2005](#).

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 2 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 26 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE

ȘI JUSTIȚIE,

prof. univ. dr. NICOLAE POPA

Prim-magistrat-asistent,

Ioan Răileanu
